

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Ved Povel Glahns og Marie Blichers Sölv-Bryllup d. 15de Mai 1833

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Ved Povel Glahns og Marie Blichers Sölv-Bryllup d. 15de Mai 1833", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_515-txt-shoot-idm89.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ved Povel Glahns og Marie Blichers Sölv-Bryllup d. 15de Mai 1833.

- 1 2 Skal Sangen tone Festen værd,
Fra *Olstrup*-Tidens Skjalde-Tunge,
Sölv-Bryllupet maa holdes her,
Hvor midt i Maien Fugle sjunge,
Hvor Borgen med det høie Tag
Kun skimtes mellem Böge-Blade,
Men hulde Smil i Venne-Lag
Gjör öiensynlig Alle glade!
- 2 Det mindes end fuldmangen Giæst,
Fra lyse, lune Sommer-Dage,
Det veed kanskee de Unge bedst,
Som vanskelig vel finde Mage
Til Stuerne, hvor de var smaa,
Til Glæderne, som de fandt store,
Til Borgen mellem Söer blaa,
Med Bölge-Hegn og Blomster-Flore!
- 3 Men leved *De* end hundred Aar,
Og glemde hvad de vilde sige,
Som gjæstede den Præste-Gaard,
Da *Jette* var en lille Pige,
Og hörde til det Venne-Lag,
Som Drotter maatte snart misunde,
De föle dybt paa denne Dag,
Hvad aldrig dog de glemme kunde!
- 4 Gid da en Hverdags-Ting det var,
For Præste-Mænd at sammenvie
Saa elskeligt et Brude-Par,
Som *Povel Glahn* og hans *Marie*!
Trods Mangel da paa Sölv og Guld,
Som Kiærligheden overstrider,
Med kiönne, ædle Börne-Kuld,
Fik gamle *Danmark* gyldne Tider!
- 5 Men er det sjeldent, selv i Nord,
At see et Par som disse Kiære,
Da lad det kiendes over Bord,
Desmeer blandt os det gjör dem Ære:
Med Tak for mangen Time skiön,
I Deres Kreds vi Skaalen tömme,
Og önske dem den söde Lön,
At lige Börn dem bedst berömme!